

PONĚŠICKÝ SURVIVAL 2017

OPEN AKADEMICKÉ MISTROVSTVÍ ČR v PŘÍRODNÍM VÍCEBOJI DVOJIC
15. ročník a 7. ročník závodu vozíčkářů

EPILOG 2017

Co napsat k letošnímu jubilejnímu ročníku? Nejúspěšnější? Nejpohodovější? Nebo jen další povedený ročník závodu s důstojnou historií, který v sobě skrývá určitou výjimečnost, resp. ani moc neskrývá, ale ta jeho výjimečnost je právě v jeho přidané hodnotě, která není nijak nadřazována, jen prostě je a v ohlasech závodníků, pořadatelů i partnerů je znát. Těší mě, že někteří ze závodníků, ani partnerů či pořadatelů, nevynechali jediný ročník od jeho založení – tzn. od r. 2002, což je úctyhodné. Stejně tak se mohou pochlubit i někteří závodníci v nejmladší kategorii – vozíčkářů, která se datuje od roku 2010, a právě zde jsem našel tu přidanou hodnotu, které si nesmírně cením.

Z pořadatelského pohledu mám velkou radost, že většina „špeků“, vtípů, vsuvek nebo řízeně vložených míst k taktizování či bojů o vítězství vyšla v letošním ročníku až nadmíru – od vědomostního orientáku v zámeckém parku, kde ledaskdo oběhal úplně všechno a jiní po necelých 14ti minutách pokračovali dál, přes taktizování při lezení v dešti a následném „sušení“ se při noční průtrži, dokázali, že 2 hodinky v suchu v celkovém pořadí mohou jen pomoci. Pro jiné kombinace lezení a plavání motivovala k výjimečným lezeckým výkonům a plavecký sprint taky některé urychlil, aby pak celá dvojice nemusela plavat další téměř kilometr, i víc. Obrácené mapy z východu na západ si pár lidí všimlo, některým to bylo divné, ale kontroly nakonec našli. V tomto vložená paměťová kontrola nad bažinkou přeci jen někoho „oslovila“ a do bažinky si skočili. Další tradičně-netradiční sprinty – jako kupř. 15minutovky v parku si taky spousta dvojic užila a záměr, že nejrychlejší to za dva okruhy stihnou, vyšel. Někteří se vydali na „sprint“ i 4x! A někteří kvůli zapomnětlivosti na boso. Po noční průtrži udělala voda své i na čtyřkolkové trati – pro první to byl spíš běh s kolem, první čtyřkolkáři si bahna užili taky nadmíru, ale postupně trať vysychala a ke konci už to bylo velmi svižné a spíš prašné. Závěrečný vodácký sprint – mezi některými nejnenáviděnější částí závodu. Přeci jen dojet do centra závodu, vidět, projet kolem cíle a dozvědět se, že ještě cca hodinka pádlování do skutečného cíle je psychicky náročné, ale ... i toto je (byl) záměr. A i tento vyšel – celkově 1. dvojice – jak v cíli, tak celkově – Pavel Šprynar, Olda Novák – pospíchali až do půli ke kontrole, odkud již měli jistotu, že do cíle dojedou PRVNÍ. Kategorie vozíčkářů jede totiž z Hluboké do Poněšic přímo, ostatní jedou z Poněšic, z centra závodu do půli ke kontrole a pak teprve do cíle. A tento záměr se vydařil i u úplně poslední dvojice dojíždějící do cíle. Ta musela stihnout závěrečný limit 24hodinového závodu v sobotu ve 22:00 – na závěrečné pádlování nastupovali těsně před 21. hodinou a pár minut před 22. hodinou protli cílovou čáru (mimo chodem dosáhli nejrychlejšího času ze všech v této disciplíně) a celý zbytek závodního pole i pořadatelů jim udělal dlouhý cílový špalír, jejich výsostné posezení v cíli za aplausu všech ostatních bylo až dojemné.

Celý závod, projekt, pak završilo vtípné, trochu punkové vyhlášení, kde jsem chtěl nechat vyniknout i těm bezejmenným a hlavně těm ze druhé poloviny startovního pole – a to, co nikdo nečekal – absolutně poslední byli vyhlášeni jako první ze všech kategorií, dostali i medaile a pokud se nepletu, tak drobná slzička radosti zde kápla. Pak už kategorie po kategorii. Pro mě opět velká poklona před kategorií vozíčkářů a možná ještě větší před

PONĚŠICKÝ SURVIVAL 2017

OPEN AKADEMICKÉ MISTROVSTVÍ ČR v PŘÍRODNÍM VÍCEBOJI DVOJIC
15. ročník a 7. ročník závodu vozíčkářů

pořadatelé, kteří celý projekt zajistili, a opravdu vše krásně do sebe zapadlo a klaplo. Nemenší poděkování všem partnerům, sponzorům, bez kterých by tento projekt nemohl žít a uskutečnit se.

Za mě, jako pořadatele, jen doufám, že tento výjimečný projekt bude pokračovat, teď už záleží jen a jen na Vás, na někom z Vás, jakým způsobem a jakým směrem se posune. Budu velmi rád, když pokračovat bude, když ne jinak, tak alespoň setkáním se v tradičním termínu druhého červnového víkendu. Zda-li bude setkání umocněno i oblíbenými pár kilometry kola, běhu, divoké vody, lezení, nočního plavání či pádlování, opravdu záleží jen a jen na někom z Vás. 15 (17) let je opravdu hodně. Čas se pro člověka stává vzácnou komoditou a jeden si musí vybrat, komu a čemu ho odepře. Tímto nabízím převoznická vesla tomu, kdo by chtěl a uměl Poněšický Survival vést dál na jeho snad dobře vyšlapané cestě outdoorovými podniky v ČR. Velmi rád se na této události budu drobně podílet ... ale daleko radši jako účastník ☺.

Martin Pádivý